

ஓமரர் ஐயாத்துரை சக்திக்குமரன்
அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

நினைவாஞ்சலி மலர்

14-06-2000

ஓம்
சிவமயம்

சங்காணை கிழக்கு
யாழ்ப்பாணத்தை பிறப்பிடமாகவும்
லண்டன் மாநகரத்தை
வசிப்பிடமாகக் கொண்டவரும்
உயர் சைவ வேளாண் குல திலகருமாகிய

அமரர்
ஐயாத்துரை சக்திக்குமரன்
அவர்களின்
சிவபதப்பேறு குறித்த
நினைவு மலர்

14-06-2000

பாட்டுடைத் தலைவன் - குமரன்
பாடித் தொகுத்தவர் - பரதன்

சமர்ப்பணம்

எம்

அன்புத் தெய்வம்!

அன்பின் இருப்பிடமாய்

பண்பின் உறைவிடமாய்

பாசத்தின் ஒளிவிளக்காய்

அறிவில் வேல் போன்று

ஆற்றலில் திளைத்த தாங்கள்

எங்கள் வாழ்விற்காகத்

தங்களை காலம் எல்லாம்

அர்ப்பணித்து வாழ்ந்தீர்கள்.

காலனும் கவர்ந்து

கடவுளுடன் இணைத்தனன்.

உங்கள் நினைவாக

எம் இனிய காணிக்கையாக

இம் மலரைத் தங்களுக்குச்

சமர்ப்பிக்கின்றோம்!!

இப்படிக்கு

மனைவி, மக்கள்

சகோதரர்கள்

அமரர் ஐயாத்துரை சக்திக்குமரன்

மலர்வு : 06 - 10 - 1953

உதிர்வு : 14 - 05 - 2000

திதி நிர்ணய வெண்பா

எழில்மேவு விக்ரம இரண்டாயிரம் வைகாசி
பொழில்மேவு வளர்பிறை துவாதசியில் - தொழில்மேவு
சக்திக் குமரனவன் சார்ந்த ஸ்தூலம் நீக்கி
சக்தியுடன் கலந்து உய்ந்த நாள்.

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வரலாற்றுப் பா

- 1 முழுநிலா வானில் வந்து
முகிழ்த்திட வேண்டி யன்று
தொழுதடி போற்றும் பட்டர்
துயர்களைந் தேற்றிய தெய்வம்
கொலுவிருந் தாட்சி செய்யும்
கூடத்து அம்மன் போற்றி
பழுதிலாப் பாக்கள் செய்து
பகலுவேன் குமரன் வாழ்வே.
- 2 செந்தமிழ் மொழியோர் கண்ணாய்
சிறப்புறும் சைவம் மற்றாய்
எந்தையர் போற்றும் யாழின்
இனியநல் மேற்கில் உள்ள
சந்தத மும்மாரி பெய்யும்
சங்கானை யூரின் கண்ணே
அந்தமில் புகழ் மிக்கோனாய்
ஐயாத்துரை வாழ்ந்தார் என்பார்.
3. செல்வமென்ற சிறப்பான நாமம் பூண்டு
சீர்பெருக்கி வாழ்ந்த ஐயாத்துரை
எல்லையில்லா பண்புடைய இனியமகள்
இரந்தவர்க்கு ஈயுமந்த பரமேஸ்வரியை
தொல்லுலகில் துணையாகக் கொண்டுவாழ்
தொடர்ந்தனரே மக்கள் பதினொருவர்
சல்லடையாய் இதயத்தை ஆக்கிவிட்டு
சாவுக்குள் விழுந்தவனே சக்திக் குமரன்.
4. வங்கிதனில் சேவையாற்றி லண்டன்வாழும்
வல்லவனில் நல்லவனாம் சக்திக்குகன்
சுங்கமதில் கடமையாற்றி லண்டன்சென்று
சோகத்தில் வீழ்த்தியவன் சக்திக்குமரன்
பங்கமின்றி வாழும் சக்தி சடாட்சரன்
பண்பாளன் சக்திக் கிரிதரனோடு
பொங்கிவரும் பெருநிலவாம் புனிதரேகா
பூவையவள் ரவிரேகா மற்றுமுள்ளோர்
5. சிந்தையாலும் மாசுவினா தங்கையவள்
சினமறியாப் பெண்ணவள் ஜனகரேகா
விந்தைமிகு குணத்தோன் சக்திக்குருபரனும்
வீணையென நாதமிடும் லோஜினியும்

பிந்திப் பிறப்பெடுத்து பெருமைசேர்த்த
 பிள்ளை சக்திக் குலதிலகனும்
 பந்தமதில் சகோதரமாய் கொண்டு வாழ்ந்து
 பாதியிலே பிரிந்தாரே சக்திக் குமரன்.

6. சிறுவயதில் சிறப்பாகக் கல்விகற்று
 சீராக வாழ்ந்த குமரனவன்
 பெறுமதியாய் பின்னாளில் சுங்கத்திலிணைந்து
 பெருமையுடன் தொழில் புரிந்த வேளை
 பொறுமைமிகு கந்தையா எனும் நல்லோன்
 போகித்த நல்லம்மா மனைவியாக்கி
 அருமையுடன் பெற்றெடுத்த வனஜாவைத்தான்
 ஆசையுடன் காதலித்து மணமுடித்தான்.
7. இல்லறமே நல்லறமாய் இனிதுபோற்றி
 இன்பமுடன் வாழ்ந்துவந்த வேளைதன்னில்
 பல்லுயிரும் ஓம்பிநிதம் தொண்டு செய்து
 பாரினில் நந்தம்பதியாய் வாழ்ந்திருந்தார்
 நல்லைநகர் குமரனவன் அருளினாலே
 நல்லிரண்டு குழந்தைக்கு தந்தையானார்
 நெல்லுமணிப் பல்லழகி நேருஜாவும்
 நிமலனருளால் கிடைத்தாள் சஸ்மிகாவும்.
8. மனைத்தக்க மாண்புடைய மனைவியோடும்
 மலர்களென சிரிக்குமிரு மழலையோடும்
 துணைத்தக்க நல்லபெரு உறவினோடும்
 தூயவனாய் குமரனவன் வாழ்ந்தவேளை
 வினைத் தக்கதாக யாழில்நல்ல
 வியாபாரமாக நகையகம் செய்து
 நினைத் தக்கதாக வாழ்வினிதுபோற்றி
 நெடுங்கால மின்பமுடன் வாழ்ந்திருந்தார்.
9. எந்தமிழர் வாழ்வுநிலை அழிந்தபோது
 இறுதியிலே யாழ்விட்டு கொழும்பு வந்து
 வெந்தணலில் புழுவினைப்போல் துடிதுடித்து
 வேற்றிடமாம் லண்டனில் குடிபுகுந்து
 பந்தமுள்ள மனைவிமக்கள் யாவருடன்
 பழக்கமில்லா வாழ்க்கையினை தொடங்குவேளை
 அந்தமில்லா நோயினுக் காளாகியே
 அணைத்துவிட்டார் சாவைத்தான் அறுவயதில்.

10. நெஞ்சுருக நெக்குருக நினைவுருக
 நீண்டதையா உன்பிரிவு மனமுருக
 பஞ்சினிலே தீப்பிடித்த கதையுமாக
 பாவியுந்தன் உடலினிலே நோய்பிடிக்க
 பிஞ்சுகளாம் மழலைகளை விட்டுவிட்டு
 பிரியமுள்ள மனைவியையும் பிரிந்துசென்றாய்
 அஞ்சுகின்றோம் அரவணைக்க ஆளுமில்லை
 ஆறுதல் தந்தணைக்க யாருமில்லை.

மனையாளின் ஆற்றாமை

- 11 ஈர்பத்து ஆண்டு மேலாய்
 இணைபிரியா காதலித்து
 சீர்பத்து ஆறு செல்வமுடன்
 செழுமையாய் வாழ வைத்து
 நாற்பத்தி ஆறு தன்னில்
 நடைப் பிணமாய் எமைநீத்து
 வேர் பற்றற அறுத்து
 விண்ணுலகம் சென்றீரே!
- 12 பொன்தாலி யோடு பூமாலையிட்டு
 புதுவாழ்வு தந்த நீயும்
 என்தாலியறுத்து இளமையினைத் துறக்க
 எங்ஙனம் மனம் துணிந்தீர்
 கண்பாவை காக்குமிமை போலவேதான்
 காலமும் காப்பா யென்று
 பெண்பாவை பார்த்து ஏமாந்துவிட்டேன்
 இனியெனக்கு யாரு முளரோ?
- 13 விழிநீர்சிந்தி மூக்குநீர் ஒழுக
 விம்மி யிருபிள்ளை அழும்போது
 அழாதே யென்று ஆறுதல்சொல்ல
 அப்பா நீரிங்கு இல்லையே
 பழியோடு பாவமெனைச் சேரவேதான்
 பாசத்தை அறுத்து விட்டீர்
 விழியோடு சிந்தும் நீரோடுதானே
 விளையாட எந்தன் விதியோ?

உதிரப் பூக்கள்

- 14 சூரியனொன்றே யுலகிற்கு எனினும்
சுடர்தரும் ஜோதி ஏழு
வேருமொன்றே எனினும் மரங்களில்
விரியும் கிளைகள் நூறு
தாருமொன்றே எனினும் தொடுத்த
மலர்கள் பலவும் போலே
பாரினில் நாமும் சகோதரமானோம்
பாதியில் பிரிந்த தேனோ?
- 15 உதிரத்தில் பெண்ணெடுத்த மைத்துனரும்
உறவுக்குள் புகுந்துள்ள மச்சாள்மாரும்
கதியிந்த மாமாவே என்றுசொல்லி
கண்கண்ட குழந்தைகளாம் மருமக்கள்
துதிபாடி உனைநாடும் பெறாமக்கள்
தூயவராம் அன்புநிறை மாமன்மாமி
விதியென்றே கவல்கின்றார் வேறுமென்ன?
விளக்கமதுக் கிடமில்லை யெனவே கொள்வோம்.

தேற்றம்

தூங்குவது சாக்காடு விழிப்பதுபோல் வாழ்க்கை
ஏங்குவது என்றும் இயல்புமுறையாமே - நீங்கியெழு
காலையிலே பூத்தமலர் மாலையிலே உதிருவது
வேலையது விதிக் கென்றுணர்.

தெளிவு

- 16 வானிடை நித்தம் வந்து
வளர்ந்து பின்தேய்ந்து போகும்
கூன்பிறை நிலவைப் பார்த்து
கொஞ்சிடும் தமிழில் கேட்டார்
தேன்தமிழ் நூலில் வல்லோன்
தெளிந்த நல்விபுலா னந்தர்
ஏன்நிலா வளர்ந்து தேய்தல்
என்பதன் அர்த்தமென்ன?

17. வெண்ணிலா திகைத்துப் பின்னே
வியப்புடன் நோக்கித் - தமிழ்
அண்ணலே விபுலானந்த
தகைமையில் பெரியோய் - இந்த
மண்ணிலே ஜனனங் கொள்ளும்
மற்றுள உயிர்க ளெல்லாம்
திண்ணமாய் மரணங் கொள்ளும்
திகைப்பதில் அர்த்தம் ஏது?
18. என்னுமோர் விளக்கம் சொல்ல
என்றுமே எனது வாழ்வில்
வண்ணமாய் வளர்ந்து தேய்வேன்
விடையினைக் கவிதை செய்வாய்
என்றுமே நிலவு கூறி
இல்லிடம் ஏகிச் செல்ல
மண்ணிலே மரணம் தானே
மாறிடா விதியென் றுணர்வோம்.
- சுபம்

கவியாக்கம் - பரதன்

விடை தருகின்றோம், போய் வா!

வைகாசித் திங்கள் வளர்பிறை முதலாம் நாள்,
பதினான்காம் நாளிரவு பத்துமணி;
படுக்கைக்குச் செல்கின்ற நேரம்
தொலைந்துவிட்ட ஒன்றுக்காய் அலறுவதுபோல்
தொலைபேசி இரைச்சலுடன் அடித்தது.
அத்தொலைவில் இருந்து அண்ணா பேசினார்.
தித்திக்கும் செய்தியல்ல திகைக்கும் செய்தி.
சித்தத்தை கலங்க வைக்கும் செய்தி.
இரத்த நாளங்களை உறைய வைக்கும் செய்தி.
பித்துப் பிடித்தவன் போல் அலறினேன்.
சக்திக் குமரன் எங்கள் மைத்துனன்
சக்தியுடன் கலந்த செய்தி.
நடக்கக் கூடாதது நடந்துவிட்டது
நாராசம்போல் செவியில் பாய்ந்தது.
இறைவா! இறைவா! இது என்ன சோதனை
மறையும் மண்ணில் உயிர்களெல்லாம்

இருந்தும் இத்தனை விரைவிலா...?
 திரையில் தோன்றி மறையும் காட்சிகள்போல்
 விரைவில் மறையவேண்டியதேனோ?
 இருபது தினங்களுக்குமுன் என்னுடன் கதைத்தாயே
 உருக்கமாய் நான் விம்ம உனக்கொன்றும் இல்லையென்றாய்
 அப்போது உன் குரலில்
 எத்துணை தெளிவு. எத்துணை மலர்ச்சி.
 சத்திரசிகிச்சை முடிந்துவிட்டது
 சாகாவரம் பெற்றுவிட்டேன்
 சென்னைக்கு வருவேன் சிகிச்சையினைப் பெறுவேன்
 உம்முடனே இருப்பேன் என்றாய்
 ஆனால் எனக்குத் தெரியும்
 நீறுபூத்த நெருப்புப் போல உன் உடம்பு
 நிலவில்லா வானம்போல் உன்முகமே
 மண்ணுக்குள் கனலும் எரிமலை போல
 உன்னுக்குள் இருக்கும் உயிர்கொல்லி நோய்
 தின்கொண்டே இருக்கிறது. உன்னுயிரை
 மென்றுகொண்டே இருக்கிறது - என்பதையே
 எங்களுக்கு நீயினிமேல் சொந்தமில்லை
 எம்ன் வந்து உறவாடத் தொடங்கிவிட்டான்
 பொங்கி வந்த கண்ணீரை அடக்கி வைத்து
 பொறுமையுடன் உன்னுடனே கதைத்துவிட்டேன்
 இன்றந்த நிகழ்வெய்தி நீயும்
 சென்றுவிட்டாய் வெகுதூரம்
 வென்றுவிட்டான் எமகாதகன்
 என்ன என்னே
 எப்படியோ பொறுத்திடுவோம் பிரிவைத்தானே.

மைத்துனனே!

உறவு கொண்டதால் நீ மச்சான்
 ஒத்த வயதென்பதால் நீ தோழன்
 பழகும் முறையில் நீ நண்பன்
 பார்க்கும் சேவையில் நீ தோழன்
 பெரிய மச்சான் பெரிய மச்சான் என்றே
 பெருமையுடன் அழைப்பாயே
 'ராசன்' என்று சொன்னால் மரியாதை குறையுமென்று
 'ராசர்' என்றுதான் சொல்வீரே.
 ஆசையுடன் நானும் மச்சான் என்பேன்
 அன்பு கொண்டே நாமும் வாழ்ந்திருந்தோம்.

குமரா

உன் வாழ்வு ஒரு புத்தகம்

உன் வாழ்க்கைமுறை அதற்கு இலக்கணம்

பூமி சூரியனைச் சுற்றுவதால் பருவப்பெயர்ச்சி

உன் பூலோக வாழ்வும் ஒரு நிகழ்ச்சி

சேவல் கூவிட மானிடம் விழிக்கும் - ஆனால்

நீ விழிப்பது கண்டே சேவல் கூவும்.

உன்னுடன் வாழ்ந்தால் கடிகாரம் தேவையில்லை.

படுக்கைவிட்டு எழுந்தாயென்றால் ஐந்து மணி

பாசமுடன் மருமக்களிடம் வரும்போது ஏழுமணி

சைக்கிளையெடுத்து புறப்படும்போது ஏழு முப்பது

கடை திறப்பாய் அப்போது மணி எட்டு.

நேரத்துக்கு மதிப்புக் கொடுத்தவன் நீ.

சாவுக்கும் மதிப்புக் கொடுத்துவிட்டாய் போலும்.

நீ-ஒரு பெரிய 'மனுஷன்' உருவத்தால்

உள்ளத்தினால் குழந்தைபோல் வாழ்வாய்

நீ வாழ்ந்ததும் குழந்தைகளுடன்தான்

நேருவும் நேசித்தது குழந்தைகளை

நேருஷாவின் தந்தை - நீயும் நேசித்தது குழந்தைகளைத் தான்.

இன்பத்தை நேசித்தவன் - நீ

எத்தனை துன்பம் வந்தாலும் கலங்காதவன் நீ

அன்பு கொண்டு உபசரிப்பதில் உனக்கு ஈடுஇணையில்லை.

பிறர்க்குதவி செய்யும் பெருந்தன்மை கொண்டவன்

பறக்கத் துடிக்கும் பறவைக்கு நீ சிறகு

எரிந்துகொண்டிருக்கும் நெருப்பிற்கு நீ மெழுகு.

உன்னுதவி பெற்றவர் பலபேர் - இருந்தும்

நீயுதவி யாரிடமும் பெற்றதில்லை

கண்கெட்டுப் போனவர்க்கு கைத்தடியே உதவி.

உன்னை இழந்தவர்க்கு யாரையா பேருதவி?

பதினாறு ஆண்டுகள் பலவாறு நேசித்து

கைப்பிடித்தாள் - வனஜா - தினமும் காதலித்தாள்-இன்று

கதியேதும் இல்லாது கலங்குகின்றாள்

கண்மூடி நீயோ துயில்கொண்டு விட்டாய்

பத்தாண்டு தவமிருந்து படைத்தாயே - அந்தவிரு

சொத்துக்கள் பிள்ளைகள்தான், சொல்லாமல் சென்றாயே.

வித்தாக, விழுதாக அவரிருக்கும்போது

செத்தால்தான் என்னவென்று சென்றாயோ நெடுந்தூரம்
அப்பா அப்பா எனவழைக்க ஒலிசேருமுன்னே
அப்பாலுக்கப்பாலாய் சென்றதன் மர்மமென்ன?
ஓப்பாரி வைத்து ஒலமிடும் மனைவிதன்னை
இப்பாரில் யார் காப்பார் ஏனையா பிரிந்துவிட்டாய்?

நகைக் கடையில் நீயிருக்கும்போது
உன்நகைப்புத்தான் நகையாக மாறுமங்கே
பகைப்புத்தி யென்றுமே உனக்கு இல்லை
பண்பலத்திற் கென்றுமே அடிமையில்லை
வகைவகையாய் பகிடி விட்டு கதைகள் சொல்லி
வளமார சிரிப்பூட்டும் உந்தனுள்ளம்
திகைக்கின்றோம் ஐயா - இதெல்லாம் பொய்யா?
திண்டாடும் உறவுக்கு என்ன சொல்வாய்?

உன்புகழைப் பாட உன்பெருமை பேச
உன்நாமம் சொல்லி என்நாளும் எழுத
வெண்பாவோ, அறுசீரோ, எண்சீரோ
வேதனையில் என்னோடுகூடவில்லை.
என்பாவை நான் இழந்துவிட்டேன் அதனால்
கண்பாவை கலங்கிடவே கண்ணீரால்
'அவசரப்பா' பாட 'ஆசிரியப்பா' துணை கொண்டேன்
மரபுப்பா துணையில்லை மறக்கவோ முடியவில்லை.

மைத்துனனே-
எங்கள் குடும்பப் பூங்காவில்
முன்னேயும் ஒரு மொட்டு பறிக்கப்பட்டுவிட்டது.
வண்ணம் கெடாமல் வாழ்வோமென்றிருக்க
பின்னே நீயும் மலராக உதிர்ந்துவிட்டாய்
என்னே கொடுமை எப்படி நாம் பொறுத்திருப்போம்
இயற்கையினை வெல்ல எமக்கெங்கே வலிமை ஐயா
ஆக - போய்வா என்று விடை சொல்ல மட்டுமே
போதிக்கின்றது நெஞ்சம்
கண்ணீராலே விடை தருகின்றோம்.
விண்ணெய்தி போனாலும் உன் ஆன்மா சாந்தியைத்
கண்மூன்று படைத்தானை வேண்டுகின்றேன்.

இப்படிக்கு
பெரிய மச்சான்
'ராசர்'

எண்ணத்திலும் இதயத்திலும் வாழும் அன்புச் சின்ன மாமா

எண்ணத்திலும், இதயத்திலும் என்றும் நீங்காதிருக்கும் எங்கள் அன்புச் சின்ன மாமா, மண்ணுலகு நீத்து நீங்கள் விண்ணுலகு ஏகிய செய்தி எங்களுக்கு அதிர்ச்சியைத் தந்தது. ஆறாத் துயரத்தில் ஆழ்த்தி விட்டது. அழுகை அழுகையாக வருகின்றது.

நீங்கள் சாமியிடம் போய்விட்டதாகவோ, அல்லது திரும்பி வருவீர்கள் என்று சொல்லியோ சமாளிக்கும் வயதை நாங்கள் கடந்துவிட்டோம். நீங்கள் எங்களிடம் இருந்து விலகி நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகி விட்டன. நாங்கள், வித்தியா உட்பட எல்லோரும் வளர்ந்துவிட்டோம். எனவே எங்களுக்குத் தெரியும், உங்களை சாவு அணைத்துக் கொண்டு விட்டது; நீங்கள் எங்களைவிட்டு நிரந்தரமாகப் பிரிந்துவிட்டீர்கள் என்று.

சின்ன மாமா உங்களை ஒவ்வொரு நிமிடமும் நினைக்க நினைக்க எங்களுக்கு வேதனையாக இருக்கின்றது. நாங்கள் பிறந்தபோது உங்கள் கைகளில்தான் மலர்ந்தோம். தவழ்ந்தபோது உங்கள் மார்பினில்தான் தவழ்ந்தோம். நடை பயின்றபோது உங்கள் நிழலினில்தான் நடந்தோம். உணவு உட்கொண்டபோது உங்கள் கைகளில்தான் உட்கொண்டோம். உறங்கியபோது கூட உங்கள் மார்மேலும் தோள்மேலும்தான் தூங்கி னோம்.

நீங்கள் அத்தைவீட்டுக்கு நிரந்தரமாகச் சென்றபோதிலும் எங்களை மறக்கவில்லை. ஒவ்வொரு அதிகாலையிலும் எங்கள் முகம் பார்க்காமல் எந்த கடமையையும் செய்யமாட்டீர்கள். நாங்கள் பள்ளிச் சிறுவர்களாக யாழ் சென்றபோது உங்கள் சைக்கிளில் ஒவ்வொருநாளும் ஏற்றிச் சென்று வருவதையும் அந்த இனிய சைக்கிள் சவாரியையும் எப்படி மாமா எங்களால் மறக்க முடியும். நாங்கள் எதைக் கேட்டு சிணுங்கினாலும் அன்போடு அப்பொருளை எங்களுக்கு வாங்கித் தந்தீர்களே, அதை எங்களால் மறக்க முடியவில்லையே மாமா.

எங்களை குளிப்பாட்டுவதில் இருந்து உடைகளை கழுவித் தருவதெல்லாம் நீங்கள்தானே மாமா.

சின்ன மாமா நீங்கள் லண்டனுக்குச் சென்றபோது அம்மாவும் நாங்களும் எவ்வளவு சந்தோசப்பட்டோம். லண்டனில் இருந்தாலும் வாரம் தவறாது எங்களுடன் தொலைபேசிமூலமாக கதைப்பீர்களே! அதுவே எங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருமே. எங்கள் அப்பா லண்டனில் இருக்கும்போது அப்பாவுக்குத் துணையாக நீங்களும் உங்களுக்குத் துணையாக அப்பாவும் இருக்க அம்மாவும் நாங்களும் எவ்வளவு நிம்மதியாக இருந்தோம். இன்று ஆறாத் துயரத்தில் எங்களை விட்டுப் பிரிந்து விட்டீர்களே மாமா.

உங்களுக்கு நோய் ஏற்பட்டதை அறிந்து அம்மா மிகக்கவலை யுடன் செய்வதறியாது இங்குமங்குமாக ஓடி நெடுந்தூரம் சென்று

மருந்துகூட வாங்கி அனுப்பினார். அந்த மருந்து அங்கு வந்துசேரு முன்னே உங்கள் அவலச் செய்தி வந்துவிட்டதே. உங்கள் செல்ல மருமகன் விஜய் எந்நேரமும் சின்னமாமா சின்னமாமா என்றுதானே புலம்பிக்கொண்டிருக்கிறார். அம்மா தனித்து உங்களை நினைத்து அழுதுகொண்டே இருக்கிறார். அவவுக்கு எங்களால் எப்படி ஆறுதல் சொல்ல முடியும். எப்படித்தான் உங்களைப் பிரிந்து வாழப் பழகிக் கொள்வது மாமா?

அத்தையும் மச்சாள்மார் இருவரும் உங்களைப் பிரிந்து வாழ்வார்கள் என்பதை எங்களால் சிந்தித்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை. அந்த ஆசை தீர்த்த குழந்தைகளை விட்டு பிரிந்து விட்டார்களே.

இல்லை. நீங்கள் பிரியவில்லை. உங்களால் எப்படிப் பிரிய முடியும்? விதி உங்களை எங்களிடம் இருந்து பிரித்துவிட்டது. ஆனால் நீங்கள் எங்களுடன் வாழுவீர்கள். எங்கள் இதயங்களில் என்றும் வாழ்கிறீர்கள். நாங்கள் மறந்தால் அல்லவோ எங்களை நீங்கள் பிரிந்ததாக நினைக்க முடியும். நாங்கள்தான் மறக்க மாட்டோமே.

சின்னமாமா எங்கள் எல்லா மாமாமாரும், அப்பாவும், நாங்களும் அத்தைக்கும் மச்சாள்மாருக்கும் என்றும் துணையாக இருப்போம். அந்த நம்பிக்கையில் உங்கள் ஆன்மா சாந்தியடையட்டும்.

சாந்தி - சாந்தி - சாந்தி

இப்படிக்கு
அன்புடன் மருமகன்
வினோத்

அகம் நொந்து கரைகின்றேன்

சக்திக்குமரா சத்திய வடிவினனே - நின்
பக்தியை பாசத்தை நினைந்தழுகின்றேன்
சித்திபெறு சீர்மைகள் ஓங்கிச் சிறக்க
முத்திபெறு நிலையினை எய்தினையே!
நித்திய நிம்மதி அடைந்தவுனை
நினைந்து அகம் நொந்து கரைகின்றேன்.

காதலுக்குத் தூதாகி கருத்திற்குத் தோதாகி
குடும்ப வாழ்விற்கு முதற்கல்லாய் நானாக
நீ சிறக்க நான் சிறக்க எந்தன் வாழ்விற்கும்
நீயிருந்தாய் முதற்கல்லாய், முன்நின்றாய்
முதலுக்கும் நானாகி முடிவிற்கும் நானாக
முடிந்தவரை முதலானேன் உத்தமனுக்காக

வாவென்றுனை வருந்த அழைத்தும்
வாராதிருந்து உத்தியோகம் பெரிதென்று

உளரென்றும் உறவென்றும் வாழ்ந்து
உயர்பணியை உதறிவிட்டுப் பின்னால்
உறவில் தங்கி தங்கத்தொழில் செய்து
தரங்குன்றித் தாழ்ந்தே போகையில்

தலைநகரில் தொழில்செய்தாய். செய்த நீ
தொழில் விட்டாய், நகர் விட்டாய், நாடு விட்டாய்.
உன்னை உரித்தனர் தன்னில் சேர்த்தனர்
உறவை வளர்த்தனர் உருக்கி எடுத்தனர்
மோசத்தில் நேசம் வைத்தாய் அதன்
பாசத்தின் வேசம் காணாமல்

பிரித்தார், சிரித்தார். பிரிந்தாய் பின்னே
பிரித்தானியா வந்து வாழ்க்கையி லுயிரை
பிரித்தாய், நின்னில்லம் வருகையிலெமை
பிரியமுடன் நாங்குளென மகிழ்ந்தாய்,
சேர்ந்தாய், நேசித்தாய் என் பிள்ளைகள்
நீ தந்த பரிசில்களில் நின்னை நினைக்கின்றார்.

மாசிலா மாமணி மண்மிசை
காசிலா வாழ்வென்று? கருத்தமைய
மானுட நேயம் மனுதர்மம் மற்றும்
மிதித்தலில்லா மதிப்பென்றும் வாழ்ந்தாய்
குலம் வாழ குடி வாழ நீ வாழ்ந்து
குவலயத்தில் வாழ்வென்றால் இதுவென்றாய்.

கடமைகள் இருக்குது முடித்திடவென
கடவுளிடம் போவதற்கு முன்னமாய்
சொல்லிச் சொல்லியே நோயினை மறைத்து
செல்லும் வழியினில் நிமிர்ந்தே நின்ற
கடிதென வந்தான் காலனங்கே
கொடிதென நோய்தந்து அழைத்ததை நம்பேன்.

தோள் தந்தாய் தோள் தந்தேன் தொல்லுலகில்
தோழமை மைத்துனரே சோபிழந்தோம்
வாழ்வென்றால் நல்லன செய்தலையே
வாழ்வென்றால் அன்புசமா தானமென்றாய்
என்னால் இயன்றது இன்னுமுளவென
எந்நாளும் துதிக்கின்றேன் இறைவனை
நின் ஆன்மா சாந்தி பெற

உன் பிரிவால் துயருற்றிருக்கும்
சிவகுமார் குடும்பத்தினர்
பிரான்ஸ்

பொன்னெஞ்சம் அவனுடைத்து

1. எம்மினிய குமரனவன் அமரரானான்
என்னுமொரு இடியோசை காதில்கேட்டு
விம்மியொரு வேதனையில் வீழுகின்றோம்
விழுமியவன் பெருமைதனை பேசுகின்றோம்
நம்மிடையே வாழுகின்றார் சிலபேர்கூட
நல்மரங்கள் தன்னில் நச்சுமரம் போலே
அம்மனிதர் நடுவினிலே குமராவுந்தன்
அன்பான அறிவினையே பேசுகின்றோம்.
2. எதுகையின்றி மோனையின்றி சந்தமின்றி
எழுத்துலகின் அறிவாற்றல் சிறிதுமின்றி
மொழியறிவு பரிணாம வளர்ச்சியின்றி
மூதறிஞர் கூறியநல் பொருளுமின்றி
பழுதுடைய நான்குசொல்லை தமிழில் கூட்டி
பாங்கான கவிதையென்று வரிசைகாட்டிடும்
அழுகிய மனம்படைத் தோரிலுந்தன்
அழகான கவிதைகளை அனுபவித்தோம்.
3. எம்நண்பர் குணத்தினையே கூறல்நன்றே
இரும்பொறையில் பூமியதன் குணமேயன்றோ
வன்னெஞ்சம் என்றுமவனுக் கிருந்ததில்லை
வாயசைத்தால் வளிகூட வீசாதன்றோ
பொன்னெஞ்சம் அவனுடைத்து நாமும்கொண்டோம்
புவிமீது அவன்மீது அழியாக் காதல்
மன்னன்ன வாழுகின்றார் எம்மிலென்றும்
மண்ணிருந்து விண்ணேகிப் போனபோதும்.

யாழ் சக நண்பர்கள்

விநாயகர் வணக்கம்

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும்
சசிவர்ணம் சதுர்பஜம்
ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத்
ஸர்வ விக்னோப சாந்தயே.

மூஷிகவாஹன மோதக ஹஸ்த
சாமரகர்ண விலம்பிக ஸுத்ர
வாமன ரூப மஹேஸ்வர புத்ர
விக்னவிநாயக பாதநமஸ்தே.

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன்- கோலம்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீளக்குச்
சங்கத் தமிழ்முன்றும் தா

- ஓளவையார்

ஒளவையார் அநுளிச் செய்த

விநாயகரகவல்

சீதக் களபச் செந்தாமரைப் பூம்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
ஐந்து கரமு மங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிக்கொண்ட நீல மேனியும்
நாற்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
முன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியு மிலங்கு பொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த தூரிய மெய்ஞ் ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிநே
முப்பழம் நுகரு மூஷிக வாகன
இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
தாயாய் யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தெ னுளந்தணிற் புகுந்து
குருவடிவாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா ஷபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
ஐம்புலன் றன்னை யடக்கு முபாயம்
இன்புறு கருணை யினிதெனக் கருளிக்
கருவிக ளொடுங்கும் கருத்தினை யறிவித்
திருவினை தன்னை யறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
ஒன்பது வாயி லொரு மந்திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்

பேறா நிறுத்திப் பேச்சரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையி னெழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 முன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நானறெழு பாம்பி னாவி லுணர்த்திக்
 குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட வுரைத்து
 முலா தாரத்தின் முண்டெழு கணலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையு மாதித்த னியக்கமுங்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தி னீரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தி னுறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமும்
 எண்முக மாகவினிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்கு
 தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி யனிதெனக் கருளி
 என்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டிற்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்தி என்செவியில்
 எல்லையில்லாத ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத் தினுள்ளே சதாசிவம் காட்டி
 சித்தத் தினுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடும் மெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும் பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் துந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகமூல் சரணே.

பஞ்ச புராணம்

பொன்னும் மெய்ப் பொருளுந் தருவானைப்
போகமும் திருவும் புணர்ப்பானைப்
பின்னையென் பிழைப் பொறுப்பானைப்
பிழையெலாம் தவிரப் பணிப்பானை
இன்ன தன்மையன்என் றறியொண்ணா
எம்மானை யெளிவந்த பிரானை
அன்னம் வைகும் வயற் பழனத்தணி
ஆருரானை மறக்கலும் ஆமே!

(தேவாரம்)

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம
எனப்பெற்றேன்
தேனாய்தின் னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ்
சிவபெருமான்
தானேவந் தென்உள்ளம் புகுந்தடியேற்
கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே
வெறுத்திடவே

(திருவாசகம்)

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியை
கரையிலா கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எம்சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
குளிர என் கண்குளிர்ந் தனவே

(திருவிசைப்பா)

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள்
 வஞ்சகர் போயகலப்
 பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
 புவனியெல்லாம் விளங்க
 அன்னநடை மடவாள் உமைகோன் அடியோமுக்கு
 அருள்புரிந்து
 பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே!

(திருப்பல்லாண்டு)

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
 அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
 சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு மூன்றும்
 திருந்துசாத் துவிகமே ஆக
 இந்தவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
 எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
 வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
 மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்

(திருப்புராணம்)

திருப்புகழ்

கைத்தல நிறைகனி அப்பமோடவல் பொரி
 கப்பிய கரிமுக னடிபேணிக்
 கற்றிடுமடியவர் புத்தியிலுறைபவர்
 கற்பக மெனவினை கடிதேகும்
 மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்
 மற்பொரு திரள்புய மதயானை
 மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
 மட்டவீழ் மலர் கொடு பணிவோனே
 முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதெனில்
 முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
 முற்புரமெரி செய்த அச்சிவ னுறைரதம்
 அச்சது பொடி செய்த அதிதீரா
 அத்துயரது கொடு சுப்பிரமணிபடும்
 அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
 அக்கணமணமருள் பெருமாளே.

தொல்லை இரும் பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறி அளிக்கும் வாதவர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்.

சீவபுராணம்

கல் வெண்பா

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தான் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தான் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தான் வாழ்க
ஆகமமாகி நின்றண்ணிப் பான்தான் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க

5

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க

10

சசன் அடிபோற்றி எந்தைஅடி போற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடிபோற்றி

15

ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தான் வணங்கி
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பணியான்

20

கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்துமண் நிறைந்துமிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண் இறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெரும் சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்

25

புல்லாகிப் பூடாய் புழுளாய் மரமாகிப்
 பல்விருகமாகிப் பறவையாய் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல் அகரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா நின்றிதித் தாவர சங்கமத்துள் 30

எல்லாய் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே உன்பொன்னடிகள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா என ஓங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே 35

வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
 பொய்யாயின எல்லாம் போய்கல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிக்கின்ற மெய்ச்கடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே 40

ஆக்கம் அளவுஇறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே 45

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தையுள் தேன்ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன்தன்னை 50

மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு முடி
 மலம் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிவை
 மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய 55

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உன் உருகும்
 நலம்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலம்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் 60

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 ரே அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப் 65

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆராவமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
 நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே யுள்ளானே 70

அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின் 75

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண் உணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமென் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச்சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய் 80

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன்எம் மையா அரனேஓ என்றென்று 85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலங்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே 90

அல்லற்பிறவி அறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற்கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிகீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து. 95

திருச்சிற்றம்பலம்

அம்மன்

தியான சுலோகம்

ஸகுங்கும விலேபனா
மலிகசும்பி கஸ்தூரி காம்
ஸமந்தஹஸீதே சனாம்
ஸசர சாப பாசாங்குசாம்
அசேஷ ஜனமோஹினி
அருணமால்ய பூஷாம்பரம்
ஜபாகுஸும பாஸூராம்
ஜபவிதௌ ஸ்மரே தம்பிகாம்!

நாயகி நான்முகி நாராயணிகை நளின பஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமளை சாதிநஞ்ச
வாயகி மாலினி வாரகி சூலினி மாதங்கி என்று
ஆயகி யாதி உடையாள் சரணம் அரண்நமக்கே!

சரஸ்வதி அந்தாதி

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை-தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள் என்உள்ளத்தின் உள்ளே
இருப்பளிங்கு வாராது இடர்

படி நிறமும் பவளச் செவ்வாயும்
கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையும்-துடியிடையும்
அல்லும் பகலும் அனவரதமும் துதித்தால்
கல்லும்சொல் லாதோ கவி

நூல்

சீர்தந்த வெள்ளிதழ்ப் பூங்கம
லாசனத் தேவி, செஞ்சொல்
தார் தந்த என்மனத் தாமரை
யாட்டி, சரோருகமேல்
பார்தந்த நாதன் இசைதந்த
ஆபரணப் பங்கயத்தாள்
வார் தந்த சோதிஅம் போருகத்
தாளை வணங்குதுமே

1

வணங்கும் சிலைநுதலும் கழை
தோளும்வன முலைமேற்
சுணங்கும் புதிய நிலவெழு
மேனியும் தோட்டுடனே
பிணங்கும் கருந்தடங் கண்களும்
நோக்கிப் பிரமன் அன்பால்
உணங்கும் திருமுன்றிலாய் மறை
நான்கும் உரைப்பவளே

2

உரைப்பார் உரைக்கும் கலைகள்
எல்லாம் எண்ணில் உன்னையன்றித்
தரைப்பால் ஒருவர் தரவலரோ?
தண் தரளமுலை
வரைப்பால் அமுதுதந்து இங்கெனை
வாழ்வித்த மாமயிலே
விரைப்பா சடைமலர்வெண்
தாமரைப் பதி மெல்லியலே

3

சகலகலாவல்லி மாலை

வெண்பா

வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்தே வீற்றிருப்பாள் - வெள்ளை
அரியா சனத்தில் அரசரோ டென்னைச்
சரியா சனம் வைத்த தாய்

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந் தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டாமரைக்குத் தகாதுகொ லோசக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித்தாக வுண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே சகலகலாவல்லியே.

நாடும் பொருட்கவை சொற்கவை தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய் பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே கனதனக் குன்றுமைப்பாற்
காடுஞ் சுமக்குங் கரும்பே சகலகலாவல்லியே.

அளிக்குங் செந்தமிழ்த் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொலோ வுளங்கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புவலோர் கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே சகலகலாவல்லியே.

தூக்கும் பனுவற் றுடைதோய்ந்த கல்வியுஞ் சொற்கவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய் வடநாற்கடலும்
தேக்குஞ் செந்தமிழ்ச் செல்வமுந் தொண்டர் செந்நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே சகலகலாவல்லியே.

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற் பாத பங்கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல் ராததென் னேநெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன் செந்நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் சகலகலாவல்லியே.

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந் தீச்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல் காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புலியும் புனலுங் கனலும்வெங் காலுமன்பர்
கண்ணாங் கருத்து நிறைந்தாய் சகலகலாவல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைகணல்கா புளங்கொண்டு தொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா லமுதந் தெளிக்கும்வண்ணம்
காட்டும் வெள்ளோதி மப்பேடே சகலகலாவல்லியே.

சொல்லிற் பணமு மவதானமுங் கவியொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள் வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
செவ்விக் கரிதென் றொருகால முஞ்சிதை யாமைநல்குங்
கல்விப் பெருஞ்செல் வப்பேறே சகலகலாவல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்க் ஞானத்தின்றோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் கதாம்பு யத்தாயே சகலகலாவல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண்ட ளவிற் பணியச்செய்வாய்ப்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டேனும் விளம்பிலுன் போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ சகலகலாவல்லியே

-குமரகுருபரர்

திருச்சிற்றப்பலம்

கந்தசஷ்டி கவசம்

காப்பு

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும் நிமலர் அருள்கந்தர்
சஷ்டி கவசம் தனை.

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவணபவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம்பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வர வர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
கிரகிர் வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரவண பவ ரரரர ரரர
ரிவண பவச ரிரிரி ரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோநம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
வசர ஹணப வருக வருக
அசுரர் குடிக்கெடுத்த ஐயா வருக
என்னை யாளு மினையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்

பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையும் கிலியும்
 கிலியும் செளவும் கிளரொளி ஐயும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குன்றினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடும் நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மாப்பில்
 பல்பு ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மாற்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் கடரொளிப்படும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செகண
 மொகமொகமொகமொகமொகமொகமொகென
 நகநக நகநக நகநக நகெனெ
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ருருருரு ருருரு ருருரு ருரு
 டகுடகு டகுடிகு டங்கு டங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று
 உன்திரு வடியை உறுதியென்றெண்ணும்

எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே விரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மாற்பை இரத்த வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறுக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண் பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பனைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழுந்தான் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்னகை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்னகை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதுமெனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க

வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிரு டன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியி ல்நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்லபூதம் வாலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் கூதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோடனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகலசத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டிய செருக்கும் ஒட்டிய பாவையும்
 காசும் பணமும். காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும். ஒருவிழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட.
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டலறி மதிக்கெட்டோடப்
 படியினிற் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு!
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறியக்

கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வாடி வேலால்
பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
புலியும் நரியும் புன்னி நாயும்
எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்தோடப்
தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடிவிட விஷங்கள் கடுத்துய ரங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதினி லீறங்க
ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
சூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரீதி
பக்கப் பிளவை படர் தொடை வாழை
கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்குத் தரணை வருவரை யாப்பும்
எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
ஈரே மூலகமும் எனக்குற வாக
ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
சரவண பவனே! சையொளி பவனே!
திரிபுர பவனே! திகழொளி பவனே!
பரிபுர பவனே! பவமொழி பவனே!
அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
கந்தா குகனே கதிர்வேலவனே!
கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா! கடம்பனை
இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா!
தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா!
கதிரகா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா!
பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா!

ஆவினை குடிவாழ் அழகிய வேலா!
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா!
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே!
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னாவிருக்க. யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் ஆடினேன் ஆவினை பூதியை
 நேச முடன்பான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புட னிரி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்!
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்!
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் னீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையேன் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மமைகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துட னாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகி
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்

திசைமன்ன ரெண்மர் செயலதருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்ரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாக
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினிலிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்த தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

(கந்தசஷ்டி கவசம் முற்றிற்று)

நன்றி மறப்பது நன்றன்று

அன்றந்த இறுதி நாளில்
அஞ்சல் மூலம் அஞ்சலி செலுத்தியோர்
ஆலவாய் வந்தோர் நின்று
ஆர்வமுடன் உதவியோர்கள்
இழுவோலை கிடைத்த வேளை வெளிநாடுகளில்
இறைமொழி தந்தும் இரங்கலுரை நிகழ்த்தியோரும்
சமக்கடன் நடந்த வேளை
சுவீரக்கத்துடன் கருமமாற்றியோரும்
உத்தரக் கிரியை உவந்து செய்ய
உறவுத் துணையுடன் உதவியோரும்
நாட்கள் பல சென்ற பின்னும்
நலமுடன் அந்தியேட்டியினும்
இன்றிந்தத் திதிக்கு வந்தோர்க்கும்
மகத்துவத்துடன் மதிய போசனத்தில்
கலந்து கொண்டோர்க்கும் மற்றும்
எல்லோருக்கும் எங்கள் மனப்பூர்வமான
நன்றிகள்

இங்ஙனம்
மனைவி, மக்கள், சகோதரர்கள்

௮வனிடம் பேசுகின்றேன்

இறைவா! இரவு என்ற ஒன்றையும், உறக்கும் என்ற ஒன்றையும் மட்டும் நீ படைக்காமல் இருந்திருந்தால், மனிதர்கள் இருபது வயதுக்கு மேல் வாழமாட்டார்கள்.

- உடல் இறைவன் கொடுத்த ஒரு இயந்திரம், பிறப்பிலிருந்து பருவத்துக்குப் பருவம் வளர்ந்து வரும் இயந்திரம் நாற்பது வயதுக்குப் பிறகு தேயத் தொடங்குகிறது.
- உடம்பு தன் சக்தியை இழந்துவிடும்போது உலகே மயங்கித் தெரிகிறது.
- சந்நியாசி அளந்து வாழ்கிறான். சம்சாரி அளவுக்கு மீறி வாழ்கின்றான்.
- 'நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்' என்று சொன்னானே அவனை இப்பொழுதுதிருந்தே நினை யுங்கள். தீய பழக்க வழக்கங்கள், உணவுகள் உடம்பை எவ்வளவு கெடுத்து விடுகின்றன. இதற்கு என் அனுபவங்களே போதும்.

~ கவியரசு கண்ணதாசன் ~

தேற்றம்

ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்
மாண்டோர் வருவரோ மாநிலத்தில் வேண்டா
நமக்குமதுவே வழியே நாம் போமளவும்
எமக்கென்னென்று இட்டுண்டிருந்.

-ஒளவைப் பிராட்டியார்

UNITED MERCHANTS PRINTERS (PVT) LTD.
COLOMBO 12.